



MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BM-1-071-380/13/4

DPK-III-071-13/13

dot. BPS/043-35-1473/13

S. P. K. R. E. T. A. R. I. A. T.
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 31.07.13 zał.
nr. 6875 podpis. J

Warszawa, dnia 28 lipca 2013 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 30.07.2013 r.

nr. 3737 podpis. M. Poćeć

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosale na 35 posiedzeniu Senatu w dniu 20 czerwca 2013 r., skierowane do Ministra Sprawiedliwości i dotyczące możliwości pobierania wpisów w postępowaniu sądownoadministracyjnym w różnej wysokości w odniesieniu do decyzji wydawanych przez organy podatkowe – uprzejmie przedstawiam, co następuje.

W pierwszej kolejności wymaga wskazania, iż sygnalizowane zagadnienie praktyki działania organów podatkowych w zakresie wydawanych podatkowych decyzji administracyjnych, będące podstawą złożonego przez Pana Senatora oświadczenia, pozostaje poza właściwością Ministra Sprawiedliwości wynikającą z art. 24 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743).

W związku z powyższym, w oparciu o stanowisko zaprezentowane w sprawie przez Ministra Finansów na wniosek Ministra Sprawiedliwości, należy wskazać, iż w praktyce decyzje dotyczące podatku od towarów i usług, a także podatku dochodowego (a prawdopodobnie do tego rodzaju decyzji odnosi się treść oświadczenia senatorskiego), obejmują jeden bądź kilka okresów rozliczeniowych – miesięcy albo kwartałów.

W myśl art. 21 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) oraz art. 99 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) decyzja podatkowa dotyczy zobowiązania podatkowego.

Z literalnego brzmienia przepisów mogłoby zatem wynikać, że wydawana decyzja winna dotyczyć jednego okresu rozliczeniowego. Z uwagi na fakt, iż postępowania podatkowe najczęściej dotyczą wielu okresów rozliczeniowych, ze względów praktycznych, wydawana jest często jedna decyzja, dotycząca kilku bądź kilkunastu badanych okresów. Rozwiązanie to jest powszechnie akceptowane w doktrynie i orzecznictwie. W treści rozstrzygnięcia następuje bowiem odrębne określenie zobowiązań podatkowych za dane okresy, zaś uzasadnienie odnosi się do poszczególnych okresów rozliczeniowych. Nie jest przy tym prawnie dopuszczalne określenie wysokości zbiorczej kwoty należności podatkowej za kilka bądź wszystkie okresy rozliczeniowe objęte decyzją.

Analogicznie, dopuszczalne jest także wydawanie jednej decyzji w zakresie podatku dochodowego, w szczególności w zakresie zaliczek na podatek, jeśli w treści rozstrzygnięcia określono odrębnie zaliczkę na podatek, a uzasadnienie odnosi się do poszczególnych okresów rozliczenia zaliczki.

Odnosząc powyższe do uregulowań zawartych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) należy wskazać, iż od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w danej instancji pobiera się wpis stosunkowy lub stały. Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. Powyższe wynika odpowiednio z art. 230 i art. 231 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wskazane przepisy pozostają natomiast w związku z art. 215 i art. 216 tej ustawy, które stanowią o obowiązku podania w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do spraw, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. Obowiązek ten wynika z zależności występującej pomiędzy tą wartością a wysokością wpisu. Jednocześnie zauważyć należy, że strona ma prawo zaskarżyć decyzję w całości lub w części i w tak wybranym zakresie zaskarżenia może także kwestionować jej trafność w całej rozciągłości albo też tylko częściowo. W konsekwencji zaskarżenie np. w całości decyzji, która zawiera kilka lub kilkanaście rozstrzygnięć określających wysokość

zobowiązań podatkowych, nie oznacza, że wpis w takiej sprawie będzie liczony według wysokości należności pieniężnej rozumianej jako zsumowanie kwot wynikających z poszczególnych rozstrzygnięć. Przykładowo, jeżeli przedmiotem zaskarżenia jest decyzja określająca zobowiązanie w podatku od towarów i usług za styczeń w kwocie 10.000 zł oraz za luty w kwocie 11.000 zł i strona kwestionuje te kwoty w całości, to wpis od skargi na taką decyzję zostanie obliczony najpierw oddzielnie od kwoty 10.000 zł i od kwoty 11.000 zł (a nie od kwoty 21.000 zł), a następnie pobrany w kwocie stanowiącej sumę tak wyliczonych „częstkowych” wpisów sądowych.

Powyższy sposób wyliczania wysokości wpisów znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 stycznia 2008 r., sygn. akt I GSK 2039/06, wydanego w składzie 7 sędziów, wskazano, iż decyzja zawierająca dwa rozstrzygnięcia jest decyzją podzielną z uwagi na swą dwuprzecmiotowość i wówczas, w przypadku zaskarżenia w całości, skarga podlega odrębnym wpisom.

Z kolei kwestionowanie jedynie części rozstrzygnięcia wyrażonego w decyzji podatkowej powoduje, iż wartością przedmiotu sporu na podstawie której następuje wyliczenie wysokości wpisu sądowego jest wysokość kwestionowanej części podatku. Stanowisku temu dał wyraz Naczelny Sąd Administracyjny m.in. w uchwale z dnia 28 stycznia 2008 r., sygn. akt I FPS 7/07, wydaje w składzie 7 sędziów.

Uwzględniając powyższe, wydaje się nie znajdować uzasadnienia postulat ewentualnych zmian legislacyjnych związanych z ustalaniem wysokości wpisów od skarg na decyzje wydawane przez organy podatkowe.

2 poważnie

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Wojciech Węgrzyn
PODSEKRETAŃ STANU